

[Kyed.]

Indtjeningsmulighederne for Landbrugets forskellige Bedriftsgrene er der i Virkeligheden ikke store Ting i Forslagene. Jeg undervurderer ingenlunde Betydningen af en retfærdig Fordeling af de økonomiske Goder mellem Landbrugets forskellige Bedriftsgrene, men at det skal opfattes som ensbetydende med økonomiske Ofre fra andre Befolkningsklasser, staar jeg uforstaaende overfor. Endnu mere forundrer det mig, at man mener, at der skal ydes særlig Betaling herfor, og hermed giver jeg ogsaa Udtryk for, at jeg er lidt forbavset over, at Socialdemokratiets ærede Ordfører er kommet til det Resultat, at disse Forslags Gennemførelse vil være ensbetydende med en Prishævning, ensbetydende med forbedrede Indtægter for Landbruget, som kan betinge højere Løn for Landbrugets Medhjælpere, og som kan betinge betydeligt bedre Muligheder for at faa Penge til at istandsætte Bygninger, det vil sige forøget Arbejde for Haandværkerne.

Jeg har sagt, at jeg mener, det beror paa en betydelig Vildfarelse, naar nogle mener, at Gennemførelse af disse Forslag vil være ensbetydende med en forøget Indtægt for Landbruget og en Overvæltning af Byrder paa andre Befolkningsklasser, og jeg kan føre Bevis for, at jeg har Ret i min Betragtning, alene ved at pege paa, at Regeringspartierne har fastholdt, at Brødpriserne maa ikke stige, Mælkeprisen maa ikke stige, Margarineprisen ej heller som Følge af de Foranstaltninger, der her skal træffes. Det eneste, jeg derfor kan tænke mig, man vil anføre, er, at der i Smørlovsforslaget er angivet en Minimumspris af 215 Ø. pr. kg for det Smør, der sælges paa Hjemmemarkedet. Nuvel! Men kan man virkelig tænke sig, at der skal betales særligt herfor, thi den Smørpris, der her er nævnt, 215 Ø. pr. kg, ligger jo under Produktionsprisen, den ligger under Smørprisen i 1914, der, saa vidt jeg husker, var 218, og den ligger ikke højere end Gennemsnittet af Smørprisen fra 1909—14. Sammenligner vi f. Eks. Kornprisen og Smørprisen i 1914 og nu med Udgifts- og Lønniveauet i øvrigt herhjemme, vil jeg dog gerne spørge, om det saa viser sig, at Landbruget stiller større Krav til andre, at Landbruget med Hensyn til Hjemmemarkedets Priser har søgt at mele sin egen Kage. Jeg tror, det vil blive en uløselig Opgave for den, der vil forsøge at bevise dette. Ensidige Krav fra Landbrugets Side er jeg ingen Tilhænger af, men ingen kan med nogen Ret paastaa,

at vi fra vor Side i Landbokommissionen har været ensidige i vore Krav og vore Betragtninger, og saa har man dog ment ikke at kunne følge vore Krav, den højtærede Minister har ikke en Gang ment at kunne antage det Minimum, som Landbokommissionen møjsommeligt har arbejdet sig til Enighed om. I Traad med den højtærede Landbrugsministers Udtalelser falder en Udtalelse af Statsministeren i et Interview i „Social-Demokraten“ den 20. ds., hvor den højtærede Statsminister udtaler følgende:

„Det er vel tvivlsomt, om betydelige Hjælpeforanstaltninger nu er paakrævet for Landbruget, thi Priserne paa Produkterne er som bekendt steget stærkt, og Landbrugets Forrentning er 3—4 pCt. bedre end i Fjor.“

Hvad Priserne angaar, er det ikke mig bekendt, at der er andre Priser paa Landbrugsprodukter, der ligger højere end før Krigen, end Flæskeprisen. Hvad den af Statsministeren anførte Stigning af Landbrugets Forrentningsprocent angaar, skal jeg oplyse, at Forrentningsprocenten for 1931—32 af Landøkonomisk Driftsbureau angives til minus 0,8, og i 1932—33 er den plus 2,5, men samtidig oplyses det i Driftsbureauets Beretning, at det ikke særlig skyldes Produktpriserens Stigning, for Produktpriserne er fra det ene Aar til det andet i Gennemsnit kun steget 3 pCt. Den væsentligste Aarsag til Fremgangen i Rentabiliteten er Nedgangen i Driftsudgifterne, nemlig ved mindre Brug af Arbejdskraft, ved fortsat Nedgang i Bygningernes Vedligeholdelsesudgifter paa 20 pCt., ved mindre Anvendelse af Kunstgødning, hvilket betyder en Forringelse af Jordens Ydeevne, og ved noget lavere Ejendomsskatter. Det er den egentlige Forklaring paa de øgede Forrentningsprocenter. Selve Bruttoudbyttet for Landbrugsejendomme er kun steget med 16 Kr. pr. ha. At der i det hele taget er en Stigning, er for saa vidt glædeligt, men den tvivlsomme Besparelse i Udgifterne, som altsaa har været stærkest medvirkende til, at Forrentningsprocenten er gaaet op, er jo ensbetydende med yderligere Formindskelse af Arbejdet, altsaa Forøgelse af Arbejdsløsheden, den er ensbetydende med yderligere formindsket Anvendelse af Haandværkere; det vil sige forøget Arbejdsløshed, og en Forringelse af Jordens Ydeevne.

Skal jeg til Slutning fremføre mit Hovedindtryk af de fremsatte Forslag som Helhed, saa er det en af Ministeren forringet Kornordning, og naar vi sammenlægger